

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1205/22
28.2.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешка крађа у покушају и саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са члана 30 и 33 КЗ, одлучујући о жалбама браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Александра Прекодравца и браниоца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Илије Илијевског, изјављеним против пресуде Трећег основног суда у Београду К.бр.1325/19 од 13.07.2022. године, у седници већа одржаној **дана 28.02.2023. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Александра Прекодравца и браниоца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Илије Илијевског и пресуда Трећег основног суда у Београду К.бр.1325/19 од 13.07.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр.1325/19 од 13.07.2022. године, окривљени АА, окривљени ББ, окривљени ВВ и окривљена ГГ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешке крађе у покушају из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са чланом 30 и 33 КЗ, за које су им применом наведених законских прописа, те одредби члана 4 став 2, 42, 45, 54, 64, 65 и 66 КЗ изречене условне осуде, тако што је сваком окривљеном понаособ утврђена казна затвора у трајању од по 1 (једне) године и истовремено одређено да се казне неће извршити уколико окривљени за време од по 3 (три) године не учине ново кривично дело. Истом пресудом, оштећени "... а.д. Београд, упућени су на парнични поступак ради остварења имовинско-правног захтева. Окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка и судски паушал, о

чијој висини ће се одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац окривљених АА и ББ, адвоката Александар Прекодравац, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљене ослободити од оптужбе да су извршили кривично дело које им је стављено на терет или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, захтевајући да заједно са окривљенима буде обавештен о седници већа другостепеног суда и

-бранилац окривљених ВВ и ГГ, адвокат Илија Илијевски, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљене ослободити од оптужбе или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, истовремено захтевајући да буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр.1296/22 од 12.12.2022. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбе бранилаца окривљених и првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа о којој, сходно одредби члана 511 став 1 ЗКП није обавестио окривљене АА и ББ и њиховог браниоца, адвоката Александра Прекодравца, као ни адвоката Илију Илијевског, налазећи да њихово присуство не би било корисно за разјашњење ствари, те је размотривши списе заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

- жалбе су неосноване.

Жалбама браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Александра Прекодравца и браниоца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Илије Илијевског побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП и члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да је изрека пресуде неразумљива, противречна сама себи, те да у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а дати разлози су противречни, због чега се не може испитати правилност и законитост пресуде. Наиме, у жалби се наводи да првостепени суд није дао довољно јасне разлоге за правну квалификацију кривичног дела, будући да су свих четворо окривљених оглашени кривим, јер су као саизвршиоци извршили кривично дело тешка крађа у покушају из члана 204 став 1 у вези са чланом 30 и 33 КЗ, а у образложењу пресуде су изостали разлози у погледу саизвршилаштва сваког од окривљених, односно улога коју је сваки од њих имао у извршењу предметног кривичног дела, а у изреци пресуде су изостали сви битни елементи бића кривичног дела у покушају.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Александра Прекодравца су неосновани, с обзиром да је изрека првостепене пресуде којом су наведени окривљени, заједно са окривљенима ВВ и ГГ, оглашени кривим због кривичног дела тешке крађе у покушају и саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са чланом 30 и 33 КЗ, јасна и иста садржи сва битна обележја наведеног кривичног дела, како објективна, тако и субјективна, а из датог чињеничног описа несумњиво произлази да је предметно кривично дело остало у покушају, те да су га окривљени извршили као саизвршиоци. Наиме, према изреци побијане пресуде, наведени окривљени су предметно кривично дело извршили тако што су дана 16.06.2016. године, око 03.20 часова у ..., у висини кућног броја ..., у стању урачунљивости, свесни свог заједничког дела, чије су извршење хтели, проваљивањем затвореног простора покушали да одузму туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем себи прибаве противправну имовинску корист која није мала, на тај начин што су у наведено време дошли на поменуту адресу, након чега је окривљени ББ шрафцигером који је понео са собом отворио поклопац шахта у власништву оштећеног Привредног друштва "...” а.д. ..., након чега су окривљени ББ и окривљени АА ушли у унутрашњост окна, уневши том приликом са собом чекрк за извлачење каблова, ланац за чекрк, један метални бонсек и две батеријске лампе, након чега су поменутим поклопцем затворили окно шахта, а потом чекрк закачили за телекомуникационе каблове, извукли их и бонсеком четири телекомуникациона кабла потом искли на мање делове, у намери да наведене каблове противправно присвоје, при чему је вредност исечених каблова износила око 17.940,00 динара, док су за то време окривљени ВВ и окривљена ГГ седели на клупи која се од наведеног окна налазила на удаљености од око 5 метара и чували стражу, да би полицијски службеници ПС Нови Београд, ДД и ЂЂ приметили окривљене ВВ и ГГ, пришли им са леђа, легитимисали их, извршили њихов делимични преглед, при чему су код окривљене ГГ у торбици пронашли кључ од комби возила које припада окривљеном АА, којим се овај окривљени са окривљеним ББ претходно довезао на лице места, наложили окривљеном АА и ББ да изађу из шахта, након чега је АА отворио поклопац са унутрашње стране, а потом су окривљени АА и ББ по налогу полицијских службеника изнели исечене каблове и алат из шахта, те тако су сви окривљени од стране наведених полицијских службеника приведени у ПС Нови Београд, те нису успели да доврше започето кривично дело, а били су свесни да је њихово дело забрањено.

За оваква чињенична утврђења из изреке првостепени суд је у образложењу побијане пресуде дао довољно јасне и аргументоване разлоге, као и разлоге везане за саизвршилаштво, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Наиме, првостепени суд је у образложењу побијане пресуде правилно утврдио да саизвршилаштво у смислу одредбе члана 33 КЗ у конкретном случају произлази из чињенице да су окривљени, у време, месту и на напред описани начин, остварујући заједничку одлуку, по принципу поделе посла, која се огледа у томе да су се окривљени ББ и окривљени АА налазили у окну шахта, док су за то време окривљени ВВ и окривљена ГГ седели на клупи која се од наведеног окна налазила на удаљености од око 5 метара и чували стражу, из чега произлази да је радња сваког од окривљених била део исте целине и усмерена ка проузроковању исте последице, односно окривљени ВВ и окривљена ГГ се својим радњама саглашавају са радњама окривљених ББ и АА, поступајући са умишљајем, а које дело је остало у покушају.

Стога су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених, да су разлози првостепене пресуде у погледу саизвршилаштва нејасни, за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Такође се неосновано жалбом браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Александра Прекодравца побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, тако што се истиче да је пресуда заснована на доказима на којима се по одредбама овог законика не може засновати и то записнику о саслушању наведених окривљених у ПС Нови Београд дана 23.06.2016. године и 24.06.2016. године, као и записника од 28.06.2016. године, на којем су саслушани окривљени ВВ и окривљена ГГ, јер на истима не постоји констатација да су окривљени поучени о правима из члана 85 став 3 ЗКП и да су прихватили постављање браниоца по службеној дужности, у чијем присуству ће изнети своју одбрану.

Ово из разлога јер из записника о саслушању окривљеног ББ, пред ПС Нови Београд дана 23.06.2016. године и окривљеног АА пред ПС Нови Београд дана 24.06.2016. године, произлази да су окривљенима предочена права у поступку сходно одредбама ЗКП, да су са браниоцем обавили обавезан поверљив разговор, након чега су изнели одбране у присуству браниоца по службеној дужности, адвоката Драгана Радишевића, те су и окривљени и бранилац потписали записник без примедби на садржину записника и формални ток саслушања. На наведеним записницима окривљени ББ и окривљени АА су са доста детаља описали начин, време и место извршења кривичног дела, а окривљени АА је потписао и потврду о привремено одузетим предметима, такође без примедби.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања жалбама бранилаца окривљених оспорава се оцена суда о изведеним доказима, тако што се у жалбама износи сопствена анализа изведених доказа и то одбрана окривљених, исказа полицијских службеника, као и исказа представника оштећеног "...", сведока ЕЕ, те наводи да из ових доказа не произлази да су окривљени у време, месту и на начин описан у изреци побијане пресуде извршили предметно кривично дело, због чега су предложили да њихови браћеници, услед недостатка доказа буду ослобођени од оптужбе.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду неосновано се жалбама бранилаца окривљених побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с обзиром да је напред наведено чињенично стање правилно и потпуно утврдио на основу изведених доказа ближе наведених у образложењу побијане пресуде и то исказа сведока, полицијских службеника ПС Нови Београд, ЂЂ и ДД, потврда о привремено одузетим предметима ПС Нови Београд од 16.06.2016. године, потврде о привремено одузетим предметима ПС Нови Београд од 16.06.2016. године, потврде о враћеним предметима ПС Нови Београд од 24.06.2016. године и 22.06.2016. године, делимично прихваћених одбрана окривљених АА и ББ са записника о саслушању ПС Нови Београд, које доказе је ценио како појединачно и у међусобној повезаности тако и у склопу одбране окривљених, о чему су у образложењу побијане пресуде дати довољни јасни и аргументовани разлози који у свему као правилне прихвата и овај суд.

При томе је првостепени суд дао и разлоге из којих није прихватио одбране окривљених АА и ББ из каснијих фаза поступка у којима су негирали извршење предметног кривичног дела, као и одбране окривљених ВВ и окривљене ГГ, у којима су негирали извршење кривичног дела, с обзиром да су такве одбране у супротности са напред прихваћеним доказима, и то одбранама окривљених АА и ББ датим у полицији из којих доказа је утврђено да су окривљени предметном приликом исекли четири комуникациона кабла на мање делове, након чега је од окривљеног АА одузето 29 комада каблова, што је враћено оштећеном. Сведок ЂЂ је у свом исказу навео да је предметном приликом затечено двадесетак исечених каблова. Није спорно да су окривљени ВВ и окривљена ГГ конкретном приликом седели на клупи у непосредној близини шахта, у ком су се налазили окривљени АА и ББ, те како је из исказа полицијских службеника утврђено да из шахта допирала бука од чекрка и бонсека, што је и био разлог да приђу шахту, коју буку су свакако чули и окривљени који су седели на клупи, те с обзиром да су се кључеви комбија којим су се довели окривљени АА и окривљени ББ налази у торбици окривљене ГГ, да су се окривљени познавали, то је првостепени суд, и по оцени овог суда, насупротив жалбеним наводима бранилаца окривљених, правилно утврдио да су окривљени ВВ и окривљена ГГ седећи на клупи у близини шахта, на удаљености од око 5 метара, чували стражу, док су се окривљени ББ и окривљени АА налазили у окну шахта, из чега произлази да је радња сваког од окривљених била део исте целине и усмерена ка проузроковању исте последице, односно окривљени ВВ и окривљена ГГ се својим радњама саглашавају са радњама окривљених ББ и АА поступајући са умишљајем. Имајући у виду да је окривљенима стављено на терет покушај одузимања четири телекомуникациона кабла које су окривљени исекли на мање делове, у вредности од око 17.940,00 динара, која вредност је по оштетном захтеву оштећеног обрачуната за укупно 8 метара кабла, првостепени суд је правилно закључио да је количина и вредност каблова која је окривљенима стављена на терет, као мања, садржана у количини од 29 каблова у дужини од по 1,5 метара, која је по потврди о привремено одузетим предметима одузета од окривљеног АА, о чему су у образложењу побијане пресуде дати јасни разлози који су прихваћени од стране овог суда због чега су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених којима се оспорава овакав закључак првостепеног суда оцењени као неосновани.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ стичу сва битна обележја кривичног дела тешке крађе у покушају са саизвршилаштву из члана 204 став 1 тачка 1 у вези са чланом 30 и 33 КЗ, за које су и оглашени кривим, због чега се неосновано изјављеним жалбама побија првостепена пресуда због повреде кривичног закона.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама бранилаца окривљених, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе неосноване.

Наиме, у жалби бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Илије Илијевског којом се оспорава одлука о кривичној санкцији истиче се да је првостепени суд није узео у обзир све околности из члана 54 КЗ које су од отицаја на избор врсте и висине кривичне санкције, већ једино као олакшавајућу околност на страни ових окривљених

ценио њихову неосуђиваност, док личне прилике, држање на главном претресу, имовинско стање и друге околности није ценио понаособ.

Жалбом бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Александра Прекодравца побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, али се овај жалбени основ не образлаже.

По оцени Апелационог суда у Београду неосновано се изјављеним жалбама побија првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији с обзиром да је првостепени суд одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима правилно је ценио све околности из члана 54 КЗ који су од утицаја на избор врсте и висине исте, те је тако ценио чињеницу да је окривљени АА, ВВ и ГГ раније нису осуђивани, да су окривљени АА и окривљени ББ претежно признали извршење кривичног дела у одбранама датим у полицији чиме су допринели утврђивању чињеничног стања, док је нашао да на страни окривљених АА, ВВ и ГГ од отежавајућих околности није било, а да је окривљени ББ раније осуђиван, те ценећи све наведене околности, степен кривице окривљених, тежину извршеног кривичног дела и личности окривљених као учиниоца, правилно поступио када је окривљенима изрекао условне осуде тако што је сваком од окривљених понаособ утврдио казне затвора у трајању од по једне године са временом проверавања од по три године.

По оцени Апелационог суда у Београду овако изречена кривична санкција сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљених и иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе условне осуде из члана 64 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрице кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, како је правилно закључио и првостепени суд.

Првостепени суд је правилно поступио и када је окривљене сходно одредби члана 261 ЗКП обавезао да плате трошкове кривичног поступка и судског паушала, о чијој висини ће бити одлучено накнадно посебним решењем.

Стога се неосновано жалбом бранилаца окривљених ВВ и ГГ побија првостепена пресуда због одлуке о трошковима кривичног поступка.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић